

Bajkó Terézia, úttörő színésznő. (L. Kontz Józsefné).

Bajnóczi Dezső, színész, sz. 1855-ben, Gyöngyösön. Színipályára lépett: 1875-ben, Szuper Károlynál.

Bajnóczy Valéria, színésznő, sz. Szivérváralján, Szatmár m. Színpadra lépett 1894. okt. 1-én, Tiszay Dezsőnél.

Bajor Gabriella, színésznő, sz. 1878. aug. 3. Budapesten. Színpadra lépett 1902. szeptemberben.

Bajor Gizi. Ami a Nemzeti Színház első negyedszázadában Lendvayné Hivatal Anikó volt, — az a mai Nemzeti Színháznak Bajor Gizi. Mondjuk, Üdvöskéje. Lendvayné nagy skálája, rátermettsége annyi ellentétes szerepre, bája, nagy intelligenciája, finom szépsége, melegsége és pajkossága — mindmegannyi tulajdonság más-más szerepre teszi alkalmatossá — újra született és újra megjelent a nemzet első színpadának riválójára előtt az isten-áldotta nagyszerű tehetségű Bajor Giziben. Nagyapja Görgey vezérkari főnöke volt, nagyanyja Weiss von Hortenstein bárónő (lásd a Góthai Almanach 1903. évi kötetét). Apja kint nevelkedett Németországban — bányamérnök volt, aki eszes és becsületes ember letére (ez az eszes és becsületes emberek átka) jóhiszemű volt — »jó barátai« unszolására otthagyta a jó állását és a Calvin-téren átvette a régi jóhírű Báthory-kávéházat, amibe (ő csak a hegyből tudott aranyat bányászni, a kávéházból nem) hamarosan belebukott és a Beyer-család inségbe jutott. A derék Beyer kávésnak olasz leány volt a felesége és volt egy leánykájuk: külsőre egész anyja — természetre akár csak az édesapja. Ez a leány volt a Gizi... Gizi a család anyagi összeomlása után az angol-kisasszonyoktól átvádolt a színtanodába, anélkül, hogy szükségesnek tartotta volna a családi tanácsot megkérdezni: vajjon helyesnek tartják-e, ha a slamasztikából Thália kihúzza őket? Eltitkolva mindent otthon, elment a színiakadémiába és ott elszavalta Szép Ernőtől azt a megindító verset (amit a budapesti m. kir. rendőrség 1928-ban betiltott!), melynek címe:

»Nem játszottam...
... Hippodromba... hippodromba...

Igy került 1911-ben a színiakadémiába, ahol 1914. márc. 28-án vizsgázott Szigligeti *Nőuralom*-jában. Sikere nagy volt, a Víg-színház szerződést ajánlott neki azonnal, de Tóth Imre nem engedte — megtartotta a Nemzetinek s első fellépése a *Kicsinyek* c. vj.-ban volt. Ezóta siker siker után követi... 1924. tavaszán két színház is elkezdte csábítani: a Víg és a Magyar. Nem a választás volt nehéz, de — elhagyni a Nemzeti Színházat; a csábítók azonban olyan gázsit ígértek, ami szédített. Csaknem belebetegedett a töprengésbe és a nagy szenvedésbe, de aztán Hevesi igazgató, látva a helyzetet, maga tanácsolta, hogy menjen csak és bármikor akar visszajönni — mindig várja a színház. 1924. okt. 10-én Shaw *Johanna*-jában lépett fel, mint a Magyar Színház tagja, de már 1925. szept. 1-én ismét a Nemzetinél találjuk, okt. 1-én lép fel először a Kamara Színházban, Miklós Jenő *Mókusok* c. vj.-ában. Azóta egyik támasza a két színház műsorának és nagy jelentőségének és értékének bizonyága, hogy tizennégy esztendő múlt után, 1928. februárjában kinevezték a Nemzeti Színház örökös tagjának. Színpadi rutinja csodálatra méltó. Ennek kedves bizonyossága volt, mikor egyik próbáján partnerével, Ódry Árpáddal játszott nagy drámai jelenetét úgy játszotta végig, hogy elmondva a szenvedélyes szerepet — azt játszotta, mintha Ódryt borotválná, — a nagy művész tar fejére gyönyörű, közepén elválasztott frizurát is csinált képzeletben. (Aki mindent tud, annak mindent szabad.) Önmagáról különben ezt mondja egy írásában: — »Tulajdonságaim? Rengeteget patienceozok. Igen lassan olvasok, elmélyedve. Sokat heverek a diványon és gondolkodom, töprengök. Kedvenc ételém nincs, öltözködni nem tartom fontosnak. Szeretek az uccán csatangolni. Ha rám szólnak, miért nem csípek ki magam, miért nem vagyok divatos, azt felelem: »minek az? Ha bejebb nem látnak...?« Férje dr. *Paupera* Ferenc, orsz. képvis., a Földhitelbank vezérigazgatója. — Főbb szerepei: *Márta* (Nagymama); *Célia* (Ahogy tetszik); *Katica* (Te csak pipálj, Ladányi); *Vajda Júlia*